

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1656/07
27.02.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Надежде Радевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ЈКП "ББ", чији је пуномоћник БА, адвокат, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Крагујевцу Гж.1.бр.563/07 од 24.08.2007. године, у седници одржаној 27.02.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Крагујевцу Гж.1.бр.563/07 од 24.08.2007. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Аранђеловцу П.890/05 од 19.04.2007. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу од 13.10.2005. године, па је обавезан тужени да тужиоца врати на радно место са свим правима из радног односа, док је ставом другим изреке обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 56.700,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Крагујевцу Гж.1.бр.563/07 од 24.08.2007. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда па је одбијен тужбени захтев којим је тражио да суд поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду од 13.10.2005. године, те да се обавезе тужени да га врати на послове радника на одржавању филтер-станице у радној јединици "Производња и санитарна контрола __" са свим правима из радног односа, док је ставом другим изреке обавезан тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка од 74.700,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл.399. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/04) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужилац је био запослен код туженог и распоређен на послове радника на одржавању филтер-станице у Радној јединици "Производња и санитарна контрола __" до доношења решења туженог од 13.10.2005. године, којим је тужиоцу, на основу чл.179. став 1. тач.2. и 4. Закона о раду, отказан уговор о раду због учињене повреде радне обавезе утврђене чл.1. Анекса уговора о раду од 25.03.2004. године. Побијаним решењем стављено му је на терет да је фалсификовао уговор о продаји посуда за одношење смећа, потписивао поједине уговоре о продаји ових посуда са грађанима уз наплаћивање у готовом новцу, који није предавао на благајни туженог, а вредност посуда је задуживана и наплаћивана од грађана преко рачуна за комуналне услуге.

Испитујући законитост решења туженог, побијаном одлуком је утврђено да је тужилац учинио повреде које су му стављене на терет, да је решење донето од стране овлашћеног лица у писаном облику и садржи и образложење и правну поуку. Доношењу решења претходило је писмено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду које је достављено тужиоцу, а затражено је и мишљење синдиката чији је тужилац члан, који се изјаснио да је потребно да послодавац испоштује одредбе Закона о раду.

Побијаном одлуком, другостепени суд је правилно применио материјално право, основано закључујући да је тужилац описаним радњама својом кривицом учинио повреду радне обавезе, која је као отказни разлог прописана чланом 1. Анекса уговора о раду, који је тужилац потписао са туженим 25.03.2004. године. На овај начин настао је основ за отказ уговора о раду у смислу чл.179. став 1. тач.2. Закона о раду ("Сл.гласник РС" бр.24/05 и 61/05), с обзиром да је квалификација повреде радне обавезе утврђена Анексом уговора о раду, а описано понашање тужиоца, који је својом кривицом учинио наведену повреду радне обавезе, представља оправдан разлог због кога послодавац може да му откаже уговор о раду у смислу наведене законске одредбе.

Супротно наводима ревизије, побијано решење садржи и све битне елементе предвиђене чл.185. став 1. Закона о раду (образложење, у коме су побројане радње којима је тужилац учинио повреду радне обавезе, као и поуку о правном леку).

Приликом доношења решења испоштоване су и одредбе које се односе на упозорење тужиоцу о постојању разлога за отказ уговора о раду (чл.180. став 1. и 2. Закона), а затражено је и мишљење синдиката (чл.181. став 1. истог Закона).

Имајући у виду да су у конкретном случају испуњени услови за отказ уговора о раду тужиоцу, применом чл.179. став 1. тач.2. Закона о раду, без утицаја су на другачију одлуку у овој правној ствари наводи тужиоца из ревизије да у његовим радњама у обављању редовних послова нема извршења кривичног дела на раду и у вези са радом.

Ревизијским наводима којима се истиче да тужилац није учинио радње које су му стављене на терет оспорава се утврђено чињенично стање (иако то тужилац подводи под погрешну примену материјалног права), што у поступку по ревизији није дозвољено, применом чл.398. став 2. ЗПП.

На основу чл.405. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО